

“मीठे बच्चे— एक बाबा नै नम्बरवन कलाकार (एक्टर) हुनुहुन्छ, जसले पतितहरूलाई पावन बनाउने कार्य गर्नुहुन्छ। बाबाले जस्तो कार्य कसैले गर्न सक्दैन।”

प्रश्न:— संन्यासीहरूको योग शारीरिक योग हो, रूहानी योग बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ, कसरी ?

उत्तर:— संन्यासीले ब्रह्म तत्त्वसँग योग लगाउन सिकाउँछन्। अब त्यो त रहने स्थान हो। त्यसैले त्यो शारीरिक योग भयो। तत्त्वलाई सुप्रीम भनिदैन। तिमी बच्चाहरू सुप्रीम आत्मासँग योग लगाउँछौ त्यसैले तिम्रो योग रूहानी योग हो। यो योग बाबाले नै सिकाउन सक्नुहुन्छ, अरू कसैले पनि सिकाउन सक्दैन किनकि उहाँ नै तिम्रो रूहानी बाबा हुनुहुन्छ।

गीत:— तू प्यार का सागर है...

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू ! धेरै मानिसले भन्छन्— ओम् शान्ति अर्थात् आफ्नो आत्माको परिचय दिन्छन्। तर स्वयं बुझ्न सक्दैनन्। ओम् शान्तिको अर्थ धेरै निकाल्छन्। कसैले भन्छन्— ओम् अर्थात् भगवान्। तर होइन, यो आत्माको भन्छ ओम् शान्ति। अहम् आत्माको स्वधर्म हो नै शान्त त्यसैले भन्दछन्— म हुँ शान्त स्वरूप। यो मेरो शरीर हो, जसबाट मैले कर्म गर्छु। कति सहज छ। यसैगरी बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— ओम् शान्ति। तर म सबैको बाबा हुनाले, बीजरूप हुनाले जो रचना रूपी वृक्ष छ कल्पवृक्ष, त्यसको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछु। जस्तै तिमिले कुनै पनि वृक्ष हेर्नु भने त्यसको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जान्न सक्छौ, त्यो बीज त जड हो। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यो कल्प वृक्ष हो, यसको आदि, मध्य, अन्त्यलाई तिमिले जान्न सक्दैनौ, मैले जान्दछु। मलाई भन्छन् नै— ज्ञानको सागर। म तिमी बच्चाहरूलाई बसेर आदि, मध्य, अन्त्यको रहस्य सम्झाइरहेको छु। यो जुन नाटक हो, जसलाई ड्रामा भनिन्छ, जसका तिमि कलाकार हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म पनि कलाकार हुँ। बच्चाहरूले भन्छन्— हे बाबा पतित-पावन कलाकार बनेर आउनुहोस्, आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— म एक्ट (कार्य) गरिरहेको छु। मेरो पार्ट केवल यस संगम समयमा नै हो। यसमा पनि मेरो आफ्नो शरीर छैन। म यस शरीरद्वारा कार्य गर्छु। मेरो नाम शिव हो। बच्चाहरूलाई नै त सम्झाइन्छ नि। पाठशाला कुनै बाँदर वा जनावरहरूलाई त हुँदैन। तर बाबा भन्नुहुन्छ— यी ५ विकार हुनाले अनुहार त मनुष्य जस्तो छ तर कर्तव्य बाँदरको जस्तै छ। बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— पतित त सबैले आफूलाई भन्छन् नै। तर यो जान्दैनन्— हामीलाई पतित कसले बनाउँछ र पावन फेरि को आएर बनाउँछ ? पतित-पावन को हुनुहुन्छ ? जसलाई बोलाउँछन्, केही पनि बुझ्न सक्दैनन्। यो पनि जान्दैनन्— हामी सबै कलाकार हो। हामी आत्मा यो चोला लिएर पार्ट खेल्छौं। आत्मा परमधामबाट आउँछ, आएर पार्ट खेल्छ। सारा खेल यहाँको नै बनेको छ। दुनियाँलाई पावन, दुनियाँलाई पतित कसले बनायो ? रावणले। गायन पनि गर्छन्— रावणको लंकामा राज्य थियो। बाबा बेहदमा लैजानुहुन्छ। हे बच्चाहरू ! यो सारा सृष्टि बेहदको टापू हो। त्यो त हदको लंका हो। यस बेहदको टापूमा रावणको राज्य छ। पहिले रामराज्य थियो अब रावण राज्य छ। बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा रामराज्य कहाँ थियो ? बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! त्यो त यहाँ थियो नि, जसलाई सबैले चाहन्छन्।

२०७२ चैत्र ११ बिहीबार २४-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौ, हिन्दू धर्मका होइनौ। मीठे-मीठे सिकीलधे प्यारा बच्चाहरू ! तिमी नै पहिला शुरूमा यहाँ थियौ। तिमीलाई त्यो सत्ययुगको राज्य कसले दिएको थियो ? अवश्य स्वर्ग स्थापना गर्ने परमपिताले नै यो वर्सा दिनुहुन्छ। बाबा सम्भाउनुहुन्छ— कति अरू अरू धर्ममा परिवर्तित भएका छन्। मुसलमानहरूको जब राज्य थियो, तब धेरैलाई मुसलमान बनाए। क्रिश्चियनको राज्य थियो, त्यतिबेला धेरैलाई क्रिश्चियन बनाए। बौद्धिष्टको त यहाँ राज्य पनि भएन तापनि धेरैलाई बौद्धी बनाए। परिवर्तन गरेका छन् आफ्नो धर्ममा। आदि सनातन धर्म जब प्रायः लोप हुन्छ तब त फेरि त्यस धर्मको स्थापना हुन्छ। बाबा तिमी सबै बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! तिमी सबै आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौ। तिमीले ८४ जन्म लियौ। ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय.... वर्णमा आयौ। अब फेरि ब्राह्मण वर्णमा आएका छौ देवता वर्णमा जानको लागि। गायन पनि गर्छन्— ब्राह्मण देवताए नमः। पहिला ब्राह्मणको नाम लिन्छन्। ब्राह्मणहरूले नै स्वर्ग बनाएका हुन्। यो हो नै भारतको प्राचीन योग। पहिला शुरूमा जुन राजयोग थियो, जसको गीतामा वर्णन छ। गीताको योग कसले सिकायो ? यो बिर्सेका छन्। बाबा सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! योग त मैले सिकाएको थिएँ। यो हो रूहानी योग। बाँकी सबै हुन् शारीरिक योग। संन्यासी आदिले शारीरिक योग सिकाउँछन्, भन्छन्— ब्रह्मसंग योग लगाऊ। त्यो त गलत हुन जान्छ। ब्रह्म तत्त्व त रहने स्थान हो। त्यो कुनै सुप्रीम रूह होइन। बाबालाई बिर्सेका छन्। तिमीले पनि बिर्सेका थियौ। तिमीले आफ्नो धर्मलाई बिर्सियौ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बेलायतमा योग थिएन। हठयोग र राजयोग यहाँ नै हुन्छ। ती निवृत्ति मार्ग वाला संन्यासीले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। सिकाउँछ उसैले जसले जानेको हुन्छ। संन्यासीहरूले त राजाई पनि छोडिदिन्छन्। गोपीचन्द राजाको उदाहरण छ नि। राजाई छोडेर जंगलमा गए। त्यसको पनि कहानी छ। संन्यासी त राजाई छुटाउनेवाला हुन्, उनले फेरि राजयोग कसरी सिकाउन सक्छन्। यस समय सारा वृक्ष जीर्ण भएको छ। अब ढल्यो कि ढल्यो। कुनै पनि वृक्ष जब जीर्ण हुन्छ अनि अन्त्यमा त्यसलाई ढाल्नु पर्ने हुन्छ। त्यसैगरी यो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष पनि तमोप्रधान छ, यसमा कुनै सार छैन। यसको अवश्य विनाश हुन्छ। यो भन्दा पहिले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना यहाँ गर्नुपर्ने हुन्छ। सत्ययुगमा कुनै दुर्गतिवाला हुँदैन। उनले बेलायतमा गएर योग सिकाउँछन् तर त्यो हो हठयोग। ज्ञान बिल्कुल हुँदैन। अनेक प्रकारका हठयोग छन्। यो हो राजयोग, यसलाई रूहानी योग भनिन्छ। ती सबै हुन् जिस्मानी। मनुष्यले मनुष्यलाई सिकाउँछन्। बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— म तिमीलाई एकै पटक यो राजयोग सिकाउँछु, अरू कसैले कदाचित् सिकाउन सक्दैन। रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सिकाउनुहुन्छ— म एकलाई याद गर्‍यो भने तिम्रा सबै पाप मेटिन्छन्। हठयोगीले कहिल्यै यस्तो भन्न सक्दैनन्। बाबा आत्माहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ। यो नयाँ कुरा हो। बाबाले तिमीलाई अहिले देही-अभिमानि बनाइरहनुभएको छ। बाबाको देह छैन। यिनको तनमा आउनुहुन्छ, यिनको नाम फेरिदिन्छु किनकि मरजीवा बनेका छन्। जस्तै गृहस्थी जब संन्यासी बन्छन् भने मरजीवा बन्छन्, गृहस्थ आश्रम छोडेर निवृत्ति मार्ग लिएका हुन्छन्। त्यसैले तिम्रो पनि मरजीवा बनेपछि नाम बदलिन्छ। पहिले शुरूमा सबैको नाम ल्याएका थिए फेरि जो आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, भागन्ती भए त्यसपछि नाम आउन बन्द भयो। त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— मैले नाम दिऊँ तर फेरि भागे भने त फाल्नु हुन जान्छ। पहिले आउनेहरूको जुन नाम राखेँ, ती धेरै रमणिक थिए। अब राखिँदैन। उनीहरूको राख्न राम्रो हुन्छ, जो सदैव कायम रहन सक्छन्। धेरैको नाम राखियो फेरि बाबालाई छोडेर गए त्यसैले अब

२०७२ चैत्र ११ बिहीबार २४-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन नाम फेरिंदैन। बाबा सम्भाउनुहुन्छ— यो ज्ञान क्रिश्चियनको बुद्धिमा पनि बस्छ। यति बुझ्दछन्— राजयोग निराकार बाबाले नै आएर सिकाउनुभएको थियो। बाबालाई याद गर्नले नै पाप भस्म हुन्छ र हामी आफ्नो घर जान्छौं। जो यस धर्मको हो, अन्य धर्ममा बदलिएको छ भने ऊ टिक्छ। तिमीले जान्दछौ— मनुष्यले मनुष्यको सद्गति गर्न सक्दैन। यी दादा पनि मनुष्य हुन्, यिनले भन्छन्— मैले कसैको सद्गति गर्न सकिदैनं। यो त बाबाले हामीलाई सिकाउनुहुन्छ। तिम्रो सद्गति पनि यादद्वारा हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! हे आत्माहरू, मसँग योग लगायौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। तिमी पहिले सतोप्रधान पवित्र थियौ फेरि मैला चढ्दै गयो। जो पहिले देवी-देवता २४ क्यारेट सुन थिए, अब फलाम जस्तै बनेका छन्। यो योग कल्प-कल्प तिमीलाई सिक्नुपर्छ। तिमीले जान्दछौ— त्यसमा पनि कसैले पूरा जान्दछन्— कसैले कम जान्दछन्। कोही त यसै हेर्न आउँछन्— यहाँ के सिकाउँछन् ? ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू यति धेरै बच्चाहरू छन्। अवश्य प्रजापिता ब्रह्मा हुनुपर्छ नि, जसका यति बच्चाहरू बनेका छन्, अवश्य केही छ। त्यसैले गएर उनीहरूसँग सोध्नु त सही। तपाईंलाई प्रजापिता ब्रह्मासँग के मिल्छ ? सोध्नुपर्छ नि ! तर यति बुद्धि पनि छैन। यहाँको लागि खास भन्छन्। गायन पनि गरिन्छ— पत्थरबुद्धि सो पारसबुद्धि। पारसबुद्धि सो पत्थरबुद्धि। सत्ययुग त्रेतामा पारसबुद्धि गोल्डेन एज थिए फेरि सिलभर एज २ कला कम भयो त्यसैले नाम रहन गयो चन्द्रवंशी किनकि फेल भए। यो पनि पाठशाला हो। ३३ अंक भन्दा जो तल हुन्छन्, ती फेल हुन्छन्। राम-सीता फेरि उनको डिनायस्टी, सम्पूर्ण हुँदैनन् त्यसैले सूर्यवंशी बन्न सक्दैनन्। कोही फेल त हुन्छन् नि, किनकि परीक्षा पनि धेरै ठूलो छ। पहिले सरकारी आई.सी.एस.को ठूलो परीक्षा हुन्थ्यो। सबैले कहाँ पढ्न सक्थे र ! करोडौंमा कोही निस्कन्छन्। कोही सूर्यवंशी महाराजा-महारानी बन्न चाहेमा उनले धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। मम्मा बाबाले पनि पढिरहेका छन्, श्रीमत अनुसार। यिनले पहिलो नम्बरमा पढ्छन् फेरि जसले माता-पितालाई अनुसरण गर्छन्, उनै उहाँको तख्तमा बस्छन्। सूर्यवंशी ८ डिनायस्टी चल्यो। जस्तै एडवर्ड द फस्ट, द सेकेण्ड चल्यो। तिम्रो कनेक्शन यी क्रिश्चियनसँग अधिक छ। क्रिश्चियन घरानाले भारतको राजाई निलेका हुन्। भारतको अथाह धन लिएर गए। फेरि विचार गर— सत्ययुगमा कति अथाह धन हुन्छ। वहाँको तुलनामा त यहाँ केही पनि होइन। वहाँ सबै खानीहरू भरिपूर्ण हुन्छन्। अब त हर चीजको खानी खाली हुँदै जान्छन्। चक्र दोहोरिएपछि फेरि सबै खानी भरिपूर्ण हुन्छन्। मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले अब रावणलाई जितेर राजाई लिइरहेका छौ। फेरि आधाकल्प पछि यो रावण आउँछ फेरि तिमीले राजाई गुमाउँछौ। अहिले सबै कौडी समान बनेका छन्। मैले तिमीलाई हीरा जस्तो बनाएको थिएँ। रावणले तिमीलाई कौडी जस्तो बनायो। बुझ्दैनन्— यो रावण कहिले आयो ? हामीले किन उसलाई जलाउँछौं ? भन्दछन्— यो रावण त परम्परादेखि चल्दै आएको हो। बाबा सम्भाउनुहुन्छ— आधाकल्प पछि यो रावण राज्य शुरू हुन्छ। विकारी बन्नाले आफूलाई देवी-देवता भन्न सक्दैनन्। वास्तवमा तिमी देवी-देवता धर्मका थियौ। तिमीले जति सुख कसैले देख्न पाउँदैन। सबै भन्दा अधिक गरिब पनि तिमी बनेका छौ। अरू धर्मवाला पछि वृद्धि हुन्छन्। क्राइस्ट आए, पहिले त धेरै कम थिए। जब धेरै हुन्छन्, तब त राजाई गर्न सक्छन्। तिमीलाई त पहिले राजाई मिल्यो। यो त सबै ज्ञानको कुरा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू ! म बाबालाई याद गर। आधाकल्प तिमी देह-अभिमानी रह्यौ। अब देही-अभिमानी बन। घरी-घरी यो बिर्सिन्छौ किनकि आधाकल्पको खिया परेको छ। यस समय तिमी ब्राह्मण चोटी हो। तिमी हो सबैभन्दा ऊँच। संन्यासीहरू ब्रह्मसँग योग लगाउँछन्, त्यसबाट विकर्म विनाश हुँदैन। हरेकलाई सतो

२०७२ चैत्र ११ बिहीबार २४-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

रजो तमोमा आउनु अवश्य छ । फर्केर कोही पनि जान सक्दैन । जब सबै तमोप्रधान बन्छन्, तब बाबा आएर सबैलाई सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ अर्थात् सबैको ज्योति बल्छ । हरेक आत्मालाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ । तिमी हौ हीरो-हीरोइन पार्टधारी । तिमी बच्चाहरू सबै भन्दा उच्च हौ, जसले राज्य लिन्छौ फेरि गुमाउँछौ, अरू कसैले राज्य लिँदैनन् । उनले राज्य लिन्छन्, बाहुबलद्वारा । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- जो विश्वका मालिक थिए, उनै बन्छन् । सत्य राजयोग बाबा सिवाय कसैले सिकाउन सक्दैन । जुन सिकाउँछन्, ती सबै अयथार्थ योग हुन् । फर्केर त कोही पनि जान सक्दैन । अहिले हो अन्त्य । सबै दुःखबाट छुट्छन्, फेरि नम्बरवार आउनु छ । पहिले सुख देख्नु छ फेरि दुःख देख्नु छ । यी सबै बुझ्नुपर्ने कुरा हुन् । भनिन्छ- हथ कार डे दिल यार डे । काम गरिराख बाँकी बुद्धि योग बाबासँग होस् ।

तिमी आत्माहरू आशिक हौ, एक माशूकका । अहिले उहाँ माशूक आउनुभएको छ । सबै आत्माहरूलाई सुन्दर फूल बनाएर लिएर जानुहुन्छ । बेहदका साजन र बेहदका सजनी हुन् । भन्नुहुन्छ- म सबैलाई लिएर जान्छु । फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार गएर पद पाउँछौ । ठीक छ गृहस्थ व्यवहारमा बस । बच्चाहरूलाई सम्हाल गर । हे आत्मा ! तिम्रो दिल बाबातर्फ होस् । यही यादको अभ्यास गर्दै गर । बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबालाई याद गर्नाले अब हामी स्वर्गवासी बन्छौ । विद्यार्थीहरू त धेरै खुशीमा रहनुपर्छ । यो त धेरै सहज छ । ड्रामा अनुसार सबैलाई बाटो बताउनु छ । कसैसँग वादविवाद गर्न आवश्यकता छैन । अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान आइसकेको छ । बिरामी निको भएपछि बधाई दिन्छन् । यहाँ त सारा दुनियाँ रोगी छन् । थोरै समयमा जयजयकार हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सच्चा-सच्चा आशिक बनेर हातले काम गर्दै बुद्धिद्वारा माशूकलाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ । बाबाको यादद्वारा हामी स्वर्गवासी बनिरहेका छौं, यस खुशीमा रहनु छ ।
- २) सूर्यवंशी डिनायस्टीमा तखतनशीन बन्नको लागि माता-पितालाई पूरा-पूरा अनुसरण गर्नु छ । बाबा समान ज्ञानका सागर बनेर सबैलाई बाटो बताउनु छ ।

वरदान:- श्रीमतको आधारमा खुशी, शक्ति र सफलताको अनुभव गर्ने सर्व प्राप्ति सम्पन्न भव

जो बच्चाहरू स्वयंलाई ट्रस्टी सम्भरेर श्रीमत प्रमाण चल्छन्, श्रीमतमा अलिकति पनि मनमत या परमत मिसाउँदैनन्, उनलाई निरन्तर खुशी, शक्ति र सफलताको अनुभूति हुन्छ । पुरुषार्थ वा मेहनत कम भएर पनि प्राप्ति धेरै होस्, तब भनिन्छ यथार्थ श्रीमतमा चल्ने । तर मायाले ईश्वरीय मतमा मनमत वा परमतलाई रोयल रूपले मिसावट गरिदिन्छ त्यसैले सर्व प्राप्तिहरूको अनुभव हुँदैन । यसको लागि परख गर्ने र निर्णय गर्ने शक्ति धारण गर्नु भन्ने धोका खाँदैनौ ।

स्लोगन:- बालक सो मालिक त्यो हो, जसले तपस्याको बलले भाग्यविधाता बाबालाई आफ्नो बनाउँछ ।